Metody numerycze - ćwiczenie 2.

Sprawozdanie

Dawid Chmielewski 311188

Rozwiązywanie układów równań liniowych.

```
clc
clear
close all
format compact
A = [4, 5, 6, 2, 3;
    1, 2, 3, 4, 5;
    7, 2, 6, 1, 2;
    2, 3, 5, 6, 7;
    3, 4, 6, 3, 2];
B = [3;
    4;
    5;
    6;
    7];
Bstart = B;
Astart = A;
Adims = size(A);
N = Adims(1);
```

Ćw 1. Eliminacja Gaussa do rozwiązywania układu równań liniowych.

Jest to algorytm zaimplementowany przeze mnie w ramach zajęć- tutaj do sprawozdania umieściłem go w niemal niezmienionej formie jako wyodrębniona funkcja na końcu skryptu.

```
Xgauss = GaussElimination(A, B, Adims)

Xgauss = 5×1
-12.0000
-10.6667
18.3333
-12.3333
6.3333

errGauss = abs(B - A * Xgauss)

errGauss = 5×1
10<sup>-13</sup> x
0.0711
```

```
0.0355
0.1599
0.2132
0.2132
```

0.0355 0.0711 0.2309

Wartości błędów w wektorze errGauss są bardzo małe- rzędu 10^(-13).

Ćw 2. algorytm rozwiązujący układ równań liniowych w oparciu o rozkład macierzy A na iloczyn macierzy LU. Ostatni argument funkcji LUsolving służy do włączenia poprawności rozkładu LU- 1, jeśli ma zostać obliczona (wyłączam ją do ćwiczenia 4, w którym porównuję szybkości algorytmów).

```
A = Astart;
Xlu = LUsolving(A, B, N, 1)
LUcorrect = 5 \times 5
     0
           0
                               0
     0
           0
                  0
     0
           0
                  0
                         0
                               0
     0
           0
                  0
                         0
                               0
     0
           0
                  0
                         0
                               0
Xlu = 5 \times 1
  -12.0000
  -10.6667
   18.3333
  -12.3333
    6.3333
errLU = abs(B - A*Xlu)
errLU = 5 \times 1
10^{-13} ×
    0.1066
         0
```

Wartości błędów w wektorze errLU są bardzo małe- rzędu 10^(-13), czyli takiego samego rzędu jak dla eliminacji Gaussa.

Ćw. 3. algorytm odwracający macierz za pomocą metody Gaussa-Jordana.

Zaimplementowany przeze mnie algorytm porównałem do wbudowanej funkcji inv. Jak widać, w obu przypadkach wynik jest identyczny.

```
A = Astart;
ATgaujord = GaussJordan(A, N)
ATgaujord = 5 \times 5
   2.0000 -14.5000
                   -0.7500
                           10.5000
                                     -2.7500
   2.0000 -11.8333 -0.9167
                            8.5000
                                    -2.2500
  -3.0000
          20.6667 1.3333 -15.0000
                                    4.0000
   2.0000 -17.1667 -1.0833 12.5000 -2.7500
  -1.0000
          9.1667 0.5833 -6.5000
                                     1.2500
```

```
ATinv = inv(A)
```

```
ATinv = 5×5

2.0000 -14.5000 -0.7500 10.5000 -2.7500
2.0000 -11.8333 -0.9167 8.5000 -2.2500
-3.0000 20.6667 1.3333 -15.0000 4.0000
2.0000 -17.1667 -1.0833 12.5000 -2.7500
-1.0000 9.1667 0.5833 -6.5000 1.2500
```

Porównując macierz odwróconą za pomocą mojego algorytmu do macierzy odwróconej za pomocą funkcji wbudowanej w Matlaba, możemy zauważyć, iż mają one takie same wartości - dowodzi to poprawnosci wykonanej przeze mnie implementacji.

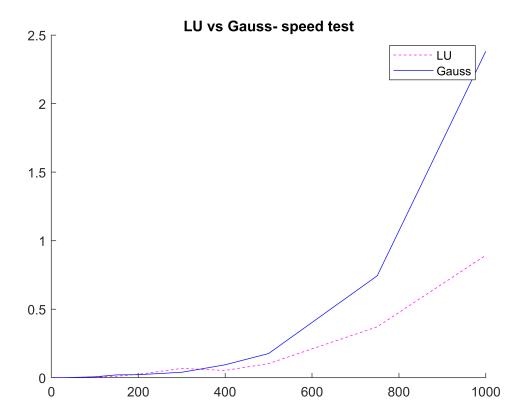
Ćw. 4. porównanie szybkości zaimplementowanych algorytmów rozwiązywania układów liniowych.

```
MatrixDimNumbers = [5,10,20,50,100,150,200,300,400,500,750,1000];
nmbrs = 12;
LUtimes = zeros(1, nmbrs);
Gausstimes = zeros(1, nmbrs);
for i = 1:nmbrs
    N = MatrixDimNumbers(i);
   A = randi([1, 100], [N, N]);
    B = randi([1, 100], [N, 1]);
   %lu solving...
   tic;
    X = LUsolving(A, B, N, 0);
    LUtimes(i) = toc;
   %gauss solving...
    Adimss = size(A);
    tic;
    X = GaussElimination(A, B, Adimss);
    Gausstimes(i) = toc;
end
LUtimes
```

```
LUtimes = 1 \times 12
    0.0023
              0.0002
                         0.0004
                                    0.0025
                                               0.0038
                                                          0.0106
                                                                     0.0246
                                                                                0.0678 ...
Gausstimes
Gausstimes = 1 \times 12
    0.0026
              0.0002
                         0.0002
                                    0.0021
                                               0.0065
                                                          0.0206
                                                                     0.0221
                                                                                0.0395 ...
```

```
hold on;
plot(MatrixDimNumbers, LUtimes, '--', color='magenta');
plot(MatrixDimNumbers, Gausstimes, '-', color='blue');
title('LU vs Gauss- speed test');
```

```
legend('LU', 'Gauss');
hold off;
```


Wnioski: możemy zaobserwować na wykresie, iż dla większych macierzy metoda rozkładu LU staje się o wiele szybsza od metody eliminacji Gaussa. Im większymi układami równań dysponujemy, tym większa jest ta różnica. Dla małych układów natomiast eliminacja Gaussa jest szybsza- widać to chociażby z bezpośredniego porównania pierwszych wartości wektorów LUtimes i Gausstimes.

Wszystkie zadania zostały zrealizowane w oparciu o następujące zaimplementowane przeze mnie funkcje:

```
end
end
for i = 1:N
   for j = N+1:2*N
       A(i, j) = A(i, j) / A(i, i);
end
AT = A(:,N+1:2*N);
end
function X = LUsolving(A, B, N, enableLUcorr)
L = zeros(N);
U = zeros(N);
for i = 1:N
   L(i, i) = 1;
end
for j = 1:N
   for i = 1:j
       s = 0;
       %do macierzy u i,j
       for k = 1:i-1
           s = s + L(i, k) * U(k, j);
       end
       U(i, j) = A(i, j) - s;
   end
   for i = j+1:N
       s = 0;
       for k = 1:j
          s = s + L(i, k) * U(k, j);
       L(i, j) = (A(i, j) - s) / U(j, j);
   end
end
if(enableLUcorr == 1)
LUcorrect = abs(A - L * U)
end
aLU = L + U;
for i = 1:N
   aLU(i, i) = aLU(i, i) - 1;
end
X = zeros(N, 1);
X(1) = B(1);
for i = 2:N
   s = 0;
```

```
for j = 1:i-1
       s = s + aLU(i, j) * X(j);
   X(i) = B(i) - s;
end
X(i) = X(N) / aLU(N, N);
for i = N-1:-1:1
   s = 0;
   for j = i+1:N
       s = s + aLU(i, j) * X(j);
   end
   X(i) = (X(i) - s) / aLU(i, i);
end
end
function X = GaussElimination(A, B, Adims)
X = zeros(Adims(1), 1);
for row = 1 : Adims(1)-1
   for column = Adims(1) : -1 : row+1
       %wybor wspolczynnika
       currentConf = A(column, row) / A(row, row);
       %mnozenie wiersza przez ten wspolczynnik
       for k = 1:Adims(2)
           A(column,k) = A(column, k) - currentConf * A(row,k);
       end
       B(column) = B(column) - currentConf * B(row);
   end
end
%ostatni element x
X(Adims(1)) = B(Adims(1)) / A(Adims(1), Adims(2));
%iteracja po x od dolu...
for column = Adims(1)-1:-1:1
   currentSum = 0;
   for row = Adims(1) : -1 : column+1
       currentSum = currentSum + A(column,row) * X(row);
   end
```

```
X(column) = (B(column) - currentSum) / A(column,column);
end
end
```